

DARWIN EFSANESİNİN SONU

HARUN YAHYA

Tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir efsane olan evrim fikri, 19. yüzyılda kapsamlı bir teori olarak ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerinin Allah tarafından ayrı ayrı yaratıldıkları gerçeğini reddediyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiç bir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu. Hatta, Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori bir çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılabileceğini, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorisinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır. Öyle ki evrim teorisi bugün, lehinde yürütülen tüm propagandalara rağmen, Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton'un Evolution: A Theory in Crisis adlı kitabında vurguladığı gibi "kriz içinde bir teori"dir.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

- 1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.
- 2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları", gerçekte hiç bir evrimleştirici etkiye sahip değildir.
- 3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Hayat Tesadüfen Ortaya Çıktı İddiasının Geçersizliği

Darwin teorisini 1800'lerin ortasında geliştirmişti. O dönemin en dikkat çekici özeliği ise, bilim düzeyinin bugünle kıyaslanamayacak kadar geri olmasıydı. Ne Darwin ne de teoriye öncülük eden diğer isimler, canlıların nasıl üredikleri, nasıl bir biyokimyaya sahip oldukları, kalıtımın nasıl gerçekleştiği gibi konularda hemen hiç bir bilgiye sahip değillerdi. Canlılığın detayları gözlemlenemediği için, hayatın tesadüfen ortaya çıkmış ve yine tesadüflerle gelişmiş olabileceği iddiasını makul gösterebilmişlerdi. Oysa 20. yüzyılın gelişen bilimi, canlılığın detaylarında evrimcilerin hiç ummadıkları kadar karmaşık bir bilgi ve plan olduğunu ortaya çıkardı. Darwin ve yandaşları "bir hücrenin oluşması için gerekli kimyasalları karıştırıp uzunca bir süre beklemek yeterlidir" diyorlardı. Oysa 20. yüzyılın ikinci yarısında modern elektron mikroskoplarının altında incelenen canlı hücresi, bambaşka bir tablo ortaya koydu. Hücrede o denli karmaşık bir tasarım vardı ki, bu yapının tesadüfen oluşması, ünlü İngiliz astronom ve matematikçi Sir Fred Hoyle'un ifadesiyle, "bir hurda yığınının isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması" kadar imkansızdı. (Fred Hoyle, Nature, 12 Kasım 1981)

Hatta bu benzetme bile yetersizdir; çünkü insanoğlu ulaştığı teknolojiyle Boeing 747 yapabildi, ama bugün hala dünyanın hiç bir laboratuvarında tek bir canlı hücresi bile sentezlenemedi.

Peki bu neyi gösterir? Bu kadar karmaşık bir yapı, evrim teorisinin iddia ettiği gibi tesadüflerle ortaya çıkmış olamaz. Nasıl bir saat, çarkların tesadüfen meydana gelmesiyle oluşamaz ve kendisini yapan bir saatçinin varlığını ispatlarsa, hücre-ve canlılığın tüm diğer parçaları-kendilerini yaratan üstün bir Yaratıcı'nın, yani Allah'ın varlığını ispatlar.

Bugün evrim teorisini kriz içine sokan en büyük gerçeklerden biri budur. Nitekim hiç bir evrimci canlılığın tesadüfen nasıl ortaya çıktığı sorusuna cevap aramaya bile çalışmamaktadır.

Hayali Mekanizmalar

Canlılığın yeryüzünde tesadüfen ortaya çıkmasının imkansız oluşu gibi, canlı türlerinin birbirlerine dönüşmesi de imkansızdır. Çünkü doğada böyle bir güç yoktur. Doğa dediğimiz taş, toprağı, havayı, suyu oluşturan bütün, bilinçsiz atomların bir toplamıdır. Bu cansız madde yığını, bir solucanı balığa çevirecek, sonra onu karaya çıkarıp sürünge yapacak, sonra kuş yapıp uçuracak ve en son olarak da insana dönüştürecek bir güce sahip değildir. Bunun aksini iddia eden Darwin, "evrim mekanizması" olarak tek bir kavram öne sürmüştü: Doğal seleksiyon. Doğal seleksiyon doğal seçme demektir. Güçlü ve içinde bulunduğu doğal şartlara uygun olan canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin aslanlar tarafından tehdit edilen bir zebra sürüsünde, daha hızlı koşabilen zebralar hayatta kalacaktır. Ama elbette bu mekanizma, zebraları evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin fillere dönüştürmez.

Nitekim doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğine dair tek bir gözlemlenmiş delil yoktur. Ünlü bir evrimci olan İngiliz paleontolog Colin Patterson, bu gerçeğı şöyle itiraf eder:

"Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşmamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur. (Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC)

Doğal seleksiyonun hiç bir evrimleştirici etkiye sahip olmadığını gören evrimciler, 20. yüzyılda iddialarına bir de "mutasyon" kavramını eklemişlerdir. Mutasyonlar, radyasyon gibi dış etkenler sonucunda canlıların genlerinde meydana gelen bozulmalardır. Evrimciler ise bu bozulmaların canlıları evrimleştirdiğini öne sürerler. Bu iddia bilimsel veriler tarafından yalanlanmaktadır. Çünkü gözlemlenen tüm etkili mutasyonlar, canlılara sadece zarar verirler. Mutasyonlar insanlarda mongolizm, Down Sendromu, albinizm, cücelik, orak hücre anemisi gibi zihinsel ya da bedensel bozukluklara ya da kanser gibi hastalıklara neden olmaktadır.

Bugüne dek, canlıların genetik bilgisini geliştiren tek bir mutasyon bile gözlemlenememiştir. Bu nedenle Fransız Bilimler Akademisi Eski Başkanı Pierre-Paul Grassé, bir evrimci olmasına rağmen "ne kadar çok sayıda olurlarsa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler." itirafında bulunur. (Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 88)

Evrimin Fosil Kayıtlarındaki Çöküşü

Evrin teorisi, 20. yüzyıldaki bir diğer büyük hezimetini de fosil kayıtlarında yaşadı. Evrimin öne sürdüğü ve canlıların ilkel türlerden gelişmiş türlere kademe kademe evrimleştğini göstermesi beklenen "ara geçiş formlarına" (örneğin yarı balık-yarı kuşlara ya da yarı sürünge-yarı memelilere) bir türlü rastlanamadı. Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamış olsalardı, bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması ve bunların fosillerinin bulunması gerekirdi. Evrimciler 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yaparak bu ara geçiş formlarını aradılar, ama tek bir tane bile bulamadılar. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeğı şöyle itiraf eder: Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçeğe karşılarız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager. "The Nature of the Fossil Record". Proceedings of the British Geological Association, vol. 87, no. 2, s. 133)

Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Bu ise Allah tarafından yaratıldıklarının ispatıdır.

Sonuç

Tüm bu bulgular, 20. yüzyılın sonunda evrim teorisini kesin biçimde geçersiz kılmıştır. Ancak bu gerçek dünyanın çoğu ülkesinde kamuoyundan gizlenir ve insanlar evrim masalları ile aldatılmaya devam edilir. Evrim dogmatik bir ısrarla savunulur. Bunun tek nedeni ise, bazı çevrelerin, yaratılış gerçeğini ve dolayısıyla Allah'ın varlığını ideolojik ve felsefi nedenlerle kabul etmek istemeyişleridir. Yaratılış karşısında öne sürülebilecek tek alternatif evrim olduğu için de, ısrarla bu bilim dışı efsaneyi yaşatmak istemektedirler. Oysa gerçek, her akıl ve sağduyu sahibi insan tarafından görülecek kadar açıktır: Tüm canlılar, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah tarafından üstün ve kusursuz bir yaratılışla var edilmiştir. Kendisi'ne karşı sorumlu olduğumuz tek varlık, bizi yoktan yaratmış olan Allah'tır.